

Rigsdagstidende.

1856.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 77.

Syvende Session.

30te Møde.

Onsdagen den 16de Januar.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren: Jeg maa bemærke, at det ikke er saa ganske rigtigt, naar den sidste Taler yttrede, at Staten skulde under nogen Omstændighed være nødsaget til at træffe et Arrangement med dette Laug; thi Staten maa efter min Mening, og vil vistnok ogsaa, hvis den Overenskomst, som snarest muligt skal blive forsøgt, ikke opnaaes, erholde en Afsløsningslov for Contractens Bedkommende. Hvor en Contract nemlig er afsluttet, saaledes, at den træder i Veien for offentlige almindelige Interessers, saa maa den kunne fjernes, naturligtvis imod Erstatning for de Fordele, som den hjemler Medcontractanten. Det vilde være alt for galt, om Statens Ret til at ordne Posttransporten mellem Korsør og Nyborg, efter at Jernbanen er anlagt og Forholdene saaledes ganske forandrede, skulde kunne gjøres afhængig af, at man enten maatte blive ved en gammel Contract med Lauget eller give dette i Erstatning hvad det maatte forlange; man har den Udvei ved Lovgivningens Hjælp at faae et saadant Retshold afløst, naar det hindrer det almene Vel, imod at lade den Erstatning, der tilkommer de Bedkommende, udfinde ved den lovlige Fremgangsmaade, hvorom jo vor Lovgivning indeholder meget bestemte Regler.

Sasselbalch: Jeg vil kun tillade mig at bemærke, at, da jeg før havde Ordet, yttrede jeg, at jeg nødvendigvis vilde sige Nei til noget

Privilegiums Ophævelse, hvori ligger, at jeg ogsaa gjerne vilde stemme for Ophævelse af dette Privilegium, og at jeg udtalte mine Betænkkeligheder ved nærværende Sag, kan ikke andet end være mig kjær, fordi jeg nu har hørt Grunde, som kunne bidrage til, at mine Betænkkeligheder blive forsvindende; navnlig har den Oplysning, som den høitærede Minister meddeelte om den tilstedeværende Lov, med Hensyn til Omfanget af Privilegiehavernes Forpligtelse, i væsentlig Henseende forandret Sagens Stilling, saaledes som jeg har opfattet den efter Forhandlingerne under Interpellationen. Jeg havde ogsaa nogen Betænkkelighed ved Sagen, betragtet fra den Side, at, naar Forholdet ikke kunde afgjøres ved en mindelig Overenskomst, og det gik til en Taxation, da forekommer det mig sandsynligt, at en slig Taxationsforretning, hvorunder det kan blive tvivlsomt, om Ansættelsen bør være nogle Tusinder mere eller mindre, vil falde ud til Fordeel for Enkeltmand, idet det synes at være undskyldeligt, at Taxatorerne i saa Fald hellere lade Sagen blive noget mere bebyrdende for det Offentlige, end de ville forurette den Enkelte. Der gives vel imidlertid ingen anden Maade at afgjøre Sagen paa, og man maa altsaa see bort herfra, ligesom det jo ogsaa kan haabes, at Sagen dog mulig vil kunne ordnes ved Overenskomst.

Gomard: Jeg vil blot med Hensyn til den høitærede Ministers Bemærkning, angaaende Contracten, udtale, at det har været mig meget behageligt at erfare, at den ikke vil være til Hindring for en Afsløsning af dette Forhold. Jeg havde imidlertid troet, at den maaffø kunde lægge nogen Hindring i Veien.